

Китка въ плачъ жени увиватъ,
 Стари свекъръ ги гълчи
 (Съ сълзи се очи наливатъ)
 „... Старо... булка... хай мълчи!...“
 — Три години пусти цѣли
 Какъ ще да се извлѣкатъ?!...
 Въ грѣдь сърдцата подлудѣли,
 Сълзи отъ очи текатъ...

*

Дойде пролѣтъ. Тѣй прилегна —
 Вторъ оставя бащинъ кжтъ:
 По-голѣмий синъ се стегна,
 Тръгва той въ далеченъ пжтъ;
 Заминува на печала —
 Тѣй остало отъ дѣди...
 Ехъ, за кжсо е раздѣла,
 Но... пакъ сълзи катъ преди!...

*

Жежко лѣто. Спорно лѣто.
 Де погледнешъ, — златенъ трудъ;
 Оживило се полето —
 Всѣки тича като лудъ...
 Подраняватъ булки, шетатъ,
 Женатъ, връщатъ се по мракъ;
 Дѣдо, баба следъ тѣхъ кретатъ
 — Трудъ нали е за човѣкъ?
 Ала ето не постигна
 Тозъ трудъ тежъкъ, туй тегло,
 Подгорено писмо стигна —
 — Ново зло:

Синъ-солдатинъ конъ го влачилъ,
 Въ болницата оцѣлѣлъ
 Го занесли. Крѣвъ прохрачилъ,
 День не сключилъ и умрѣлъ...
 Месець още се не мина, —

Нова вестъ:

Ей и другий синъ починалъ...
 Баба тръшна се въ несвѣсть;
 Въ плачъ примиратъ и невѣсти,
 Пискатъ жално и деца,
 Охка старецътъ злочести, —
 Кжсатъ се сърдца!...